

ALBERTO REGUERA

³Reguera en de mist van de dagen² van Kristian Leahy Brajnovic

Bourriaud stelt zich vragen in zijn befaamde Relationele Esthetische proef : "Kan ik in de ruimte bestaan bepaald door een kunstwerk en op welke manier?" In de pictorale ruimte van Alberto Reguera, is er geen oppervlakigheid en geen kleuren, er is geen materie. Er zijn enkel de hulpbronnen die het creatieve parcours belichamen in een bepaalde en afgewerkte vorm, geschikt om voort te duren.

Reguera is slechts -en alles is er- een groot handwerksman van de tijd en de ruimte. Hij schenkt ons zicht enerzijds een kunstwerk dat zichzelf afsuit en anderzijds één dat zich in de ruimte verspreid en zich deze eigen maakt, in veelvormige volumes.

Schilderwerk - object dat men niet aan een muur hangt zoals een troffée maar wordt een communicatief en relationeel voorwerp die deel uitmaakt van ons leven en ons verrijkt. Het zichtbare en het onzichtbare wordt op die manier blootgesteld en creëert een schilderhulpmiddel en een specifieke ruimte die de bezoekers verplichten een duidelijke beeld te schetsen en deze op te nemen om op die manier de essentie zelf van het schilderwerk en de visuele promenade te doen herleven en welke we omarmen.

Bacchanaal van fluwelen, van vet, poeder, zand en verenigd water om zo vorm te geven aan onze dromen, een bewegingloos moment van kleuren en gebaren, hoop uit de duister, tekens en littekens van ons geheugen.

Kleine abyssale en onbekende werelden die ons verlichten net zoals een groot licht in de mist van de dag.

Zuivere ruimte, zowel frontaal als modulair, voeding van ons huishouden. Een tijd die al verstreken is, waarvan de vluchtigheid ons voor altijd verwelkomen.

Kan ik bestaan?